

Projev senátora Kubery

Dobrý den, vážená paní místopředsedkyně, vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, hezky jsme si popovídali, dlouho popovídali a návrhů na řešení padlo jenom opravdu málo. Musím jako první říct, že mě uráží knížecí Rady s velkým R, protože sleduji velmi často média, je to mé hobby.

Viděl jsem nedávno dvě reportáže. První byla z Francie, z francouzské strany kanálu La Manche, kde je koncentrační tábor pro ty, kteří chtějí pomoci tunelu zdrhnout z Francie do Anglie. Je obehnaný ostnatým drátem a připomíná velmi silně koncentrační tábory, tak jak je známe z války. To byla první reportáž.

Druhou reportáž jsem viděl, kdy francouzská policie ničí kempingové přívěsy romských rodin zřejmě z Rumunska, aby jim znemožnila putování.

Nevím, zda se těmito reportážemi rada zabývá a vysílá podobné signály, jaké vysílá nám, vysílá také do těchto zemí. My o ty rady nestojíme, ony nám totiž v ničem nepomohou. Jsou to, lidově řečeno, kecy, kecy, kecy. A teď už k praktickým radám, co bychom mohli. První, co bychom měli udělat, je omezit výrobu dětí za účelem zisku. To není ničí vina, to je naše vina. Pokud jsme nastavili takové systémy, že se vyplatí vyrábět děti za účelem zisku, tak kdo by je nevyráběl? Jestli se vyplatí místo práce chodit pro dávky, kdo by pro ně nechodil? Co na tom chcete kritizovat? To je přece logické. Když vám řeknou, že sem nemusíte chodit a budete brát peníze, no tak sem nebudete chodit a budete brát peníze přece. To je logické. Jejich chování není v ničem mimořádné, jenom oni dosáhli poměrně dobrého vzdělání, jejich znalost právních předpisů ve smyslu práv je naprosto dokonalá, to si s nimi ani pracovníci sociálních

úřadů neumí poradit, oni to umí přesně. Když si jdou pro průkaz ZTP nebo ZP, tak udělají takovou scénu na tom úřadě, že všichni radši sklapnou krovky a radši jim to dají, aby neměli problémy. Jenom proto, že se k nim chováme jinak. Jeden z receptů je, chovejme se k nim normálně.

Stačí, když přijde Dežo a vy na něj začnete:

"Dežo, vole, nedělej do mě, rozumíš, vole, nebo uvidíš!".

A Dežo se najednou zklidní, je s ním normální řeč. Tady někdo mluvil o uznávání autorit.

Já jsem v životě jako senátor ani jako primátor nezažil u bílých takovou autoritu, jako když jsem přišel na jistý romský festival nějakých romských skupin. Naprosto neuvěřitelné! Žádné urážky, žádné nadávky, velice seriózní přístup. Když jsem tam šel, tak mi říkali, vem si břitvu, nebo tě podříznou. Ne, nikdo mě nepodřezával. Baval jsem se s nimi normálně. Říkám jim normálně Cikáni, protože to nepovažuji za žádnou urážku a oni také ne, protože vědí, že v tom není nic negativního. Že nejsou pracovití, to je lež lží.

Cikán je schopen vykopat třístametrový příkop, aby z něj vyndal kabel, který potom prodá ve sběrně, ale ještě před tím ho musí vypálit.

Takže o tom to nebude.

Ale je to o tom, že on není, a řekl to tady pan senátor Bublan, on není ochoten pracovat měsíc, aby na konci měsíce dostal nějaké peníze. Tomu nerozumí. On chce pracovat a peníze dostat ten samý den. A je to zase na nás, protože my to neumíme. Když jsem řekl, že ať udělají pokladnu, tady uklidíte to náměstí a odpoledne si přijďte pro peníze, víte, co mi řekli ti gadžové bílí? No, to nemůžeme, to by pokladní ukradla ty hotové peníze. My nemůžeme platit v hotovosti. Bílí by ukradli peníze dřív, než by jim je zaplatili. Samozřejmě.

Víte, jak to dělají, když chodili na ty veřejné práce? Dali dvě stovky tomu, co je hlídal, a když mu dal každý dvě stovky, on z toho měl docela dobrý zisk a napsal jim osm hodin, ačkoli dělali hodinu. Ale byl to gadža, ten bílý. To nebyl Cikán. Ten jim to napsal. Shrábl od nich část dávek.

Co dělají ti bílí majitelé ubytoven, kteří jim účtují deset tisíc nájemného, které platí stát, a oni jim ještě dokonce něco z toho dají a osm tisíc si nechají?

To přece nejsou Cikáni, to dělají bílí gadžové, kteří si udělali zase z naší hlouposti byznys, protože jsme zavedli takový systém, který jim to umožňuje.

Tady možná jsou ještě pamětníci, když jsme tady řešili romské poradce, když jsme do zákona dali, že kraje musí mít romského poradce, a já jsem tady prosadil, že se vyškrtlo, že města nemusí mít romského poradce.

Věděl jsem, proč to dělám.

Města, která mají romského poradce, paradoxně mají víc problémů, než města, která nemají romského poradce.

Důvod je jednoduchý. Romský poradce bude dělat co nejvíc problémů proto, aby zůstal romským poradcem. On se také chová racionálně. Kolik bych musel mít poradců, když mám ve městě Vietnamce, Ukrajince, Kazachy, Romy, Židy a nevím ještě koho?!

To bych musel mít plný úřad poradců.

To je to sociální inženýrství. Když nevíme, uděláme nejlépe nějaký úřad, a teď nejnovější hit, uděláme nějaké ministerstvo, tuším, pro rovnost, nebo něco takového. Zkusme na to jít normálně.

A mezi námi, kolik jste viděli Romů bezdomovců?

Žádného nikdy neuvidíte, žádný totiž neexistuje.

Protože vždycky ho nějaká

rodina vezme. Už je jich tam osmnáct, on tam bude devatenáctý. Už jste viděli romskou rodinu, která jezdí do domova důchodců si pro důchody svých babiček? Čemuž jsem nevěřil, než jsem to viděl na vlastní oči. Žádnou romskou rodinu jsem tam neviděl, asi tam zřejmě nemají své babičky, protože oni je nedávají do domovů důchodců. Oni se kupodivu umí postarat, protože matka tam má docela silné postavení v této komunitě. Což si myslím, že je správně? Žádné rozlišování. Jsou to občané ČR, chovejme se k nim jako k občanům ČR, a ono na to dojde, že i jejich komunita si vychová svoji elitu.

Zatím je to tak, že když se někdo z jejich entity uplatní, tak se tváří, že jako s Cikány

už nemá nic společného a že k nim vůbec nepatří.
To je dlouhodobý proces. V Americe si ho zažili.
Vzpomínám, když jsme jednou jednali s nějakou
šéfkou na FBI, tak po hodině jsem si všiml, že
je černoška. Vůbec mi to nepřišlo, vůbec mě to
nenapadlo, ani mi to nepřišlo na mysl, až když
jsme se loučili, tak jsem si to vlastně
uvědomil. Ale také to tam trvalo dlouho.

Ale pokud půjdeme cestou britských vojaček,
jestli to nevíte, tak britské vojačky musely
chodit britským pořadovým krokem, který je 86
cm. Ono je to namáhalo, ony měly nemocné kyčle,
nemocná záda, a tak - jak to v Evropě bývá
zvykem - protestovaly, dostaly milionové náhrady
a dosáhly toho, že britská armáda zkrátila mužům
vojenský krok na 80 cm, takže teď už ty pánve se
jim tolik nenamáhají.

To je ten bláznivý svět, ve kterém jsme, a
nejsou to vůbec jenom Romové.

Tady máme několik takových hovadin neskutečných,
a my tady vážně o nich budeme dvě hodiny mluvit,
jako je čisté nebe, modré nebe, invazivní
rostliny a podobné blbosti, které by se vyřešily
většinou samy, ale tím se zabývá Evropa, místo
aby dávala pozor na to, jak jí svět utíká někam,
kam ona ani netuší.

A my tady zcela vážně o těch věcech diskutujeme
Jednoduchá řešení. Žádné agentury!

Ať to byl Kocáb, nebo Džamila moje milovaná,
které jsem okamžitě napsal e-mail, ať z mého
města táhne ještě dřív, a jinak jsem ji měl rád.

Ale nelezte mi sem, protože jste jen vysavači
peněz. Tak jako boj s korupcí se stal výborným
byznysem, tak veškeré tyto aktivity vždycky
vedou k tomu, že někdo si z toho udělá bezvadný
byznys. Zkusme se nato dívat úplně normálně.

Romové tady byli, jsou a budou, využijme toho,
že jsou trošku jiní v tom, že nejsou ochotni
dělat dlouhodobě, najděme systém, jak jim
takovou práci,

kterou jim můžeme zaplatit hned, a oni pracovat
budou. A znemožňujeme ten systém, a ten se vůbec
netýká jenom Romů, a to je výroba dětí za účelem
zisku. Protože, uvědomme si, že ty děti, které
se teď rodí, nás jednou buď budou, anebo nebudou
živit.

Děkuji za pozornost.